

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1.

Med forslaget til ændring af § 3, stk. 1, erstattes begrebet »mindst forurenende teknologi« med IPPC-direktivets begreb »bedste tilgængelige teknik«.

Begrebet »bedste tilgængelige teknik« (BAT) dækker over den mest avancerede teknologi for en bestemt sektor, herunder den måde, hvorpå anlægget konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og lukkes ned. Teknologien skal være teknisk og økonomisk gennemførlig for den relevante sektor og skal sikre et så højt beskyttelsesniveau som muligt.

Miljøbeskyttelseslovens strategi bygger på forureningsbegrænsningsprincippet, der er beskrevet i den gældende § 3. Lovens strategi prioriterer forebyggelse højest. Forurening skal først og fremmest forebygges ved anvendelse af renere teknologi, herunder mindre forurenende råvarer, processer og anlæg. Den forurening, der ikke kan forebygges, skal begrænses mest muligt ved anvendelse af den bedst mulige renseteknologi.

Miljøbeskyttelsesloven bygger således på nøjagtig samme tankegang som IPPC-direktivet og direktivets begreb »bedste tilgængelige teknik« er således synonymt med lovens begreb »mindst forurenende teknologi«.

Den foreslåede ændring af § 3, stk. 1, medfører derfor ingen realitetsændring. Ændringen tager alene sigte på en harmonisering af terminologien.

Til nr. 2.

Forslaget til § 6 a fastslår, at forurenende virksomheder har pligt til at inddrage medarbejderne i miljøarbejdet. Endvidere bemyndiger forslaget ministeren til at fastsætte de nærmere regler om, hvordan medarbejderne skal inddrages. Forslaget berører alle virksomheder, der er omfattet af lovens kapitel 5.

Baggrunden for forslaget er, at virksomhedernes inddragelse af medarbejdere i miljøarbejdet er en væsentlig betingelse for at gøre miljøindsatsen til en succes. Dels er medarbejderne en nødvendig kilde til information (kortlægning, udredning og registrering) om virksomhedens miljøforhold. Dels skal medarbejderne i praksis gennemføre de ændringer i virksomheden, der kommer ud af miljøindsatsen.

Sigtet med forslaget er, at medarbejderinddragelsen skal række videre end til blot at informere medarbejderne om virksomhedens miljøforhold. Det er således tanken at forpligte virksomhederne til at inddrage

medarbejderne i beslutningsprocessen vedrørende projekter, der har væsentlig miljømæssig indvirken.

Bestemmelsen forudsætter, at ministeren optager forhandling med de berørte parter, herunder navnlig Dansk Industri og Landsorganisationen i Danmark, med henblik på at vurdere den nærmere udformning af reglerne om medarbejderinddragelse. Miljø- og Energinisteriet vil tage initiativ til disse drøftelser.

Til nr. 3.

Med forslaget til ændring af § 33, stk. 2, 1. pkt., udgår ordet »godkendt« fra bestemmelsen, idet lokalplaner ikke skal godkendes. Lokalplaner skal for at være gyldige vedtages endeligt og derefter bekendtgøres offentligt, jf. planlovens § 18.

Til nr. 4.

Med forslaget til affattelse af § 33, stk. 3, foretages to ændringer.

For det første foreslås den gældende bestemmelse i § 33, stk. 3, ophævet. Denne bestemmelse blev indsat ved lov nr. 484 af 24. juni 1992 og etablerede hjemmel til at fravige miljøgodkendelsesordningen ved en forsøgsordning med særlige erhvervszoner, jf. bekendtgørelse nr. 93 af 8. februar 1994 om miljøregulering i erhvervszoner og cirkulære nr. 30 af 8. februar 1994 om erhvervszoner, som ændret ved cirkulære nr. 86 af 17. maj 1994. Der henvises til Folketingstidende 1991-92, Tillæg A, sp. 6873-6876.

Da forsøgsordningen ikke har været benyttet, og fristen for tilslutning er udløbet, foreslås bestemmelsen ophævet.

For det andet foreslås der indsat en ny bestemmelse i § 33, stk. 3, der bemyndiger ministeren til for bestemte listevirksomheder at fastsætte regler, der begrænser godkendelsesmyndighedens adgang til at meddele tilladelse til at påbegynde bygge- og anlægsarbejder, inden der meddeles miljøgodkendelse i tilfælde, hvor risikoen for større uheld med farlige stoffer ændres.

Den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 3, relaterer sig til tunge risikovirksomheder, dvs. virksomheder, hvor et eller flere farlige stoffer kan forekomme i mængder, der er større end eller lig med de mængder, der er angivet i Seveso2-direktivets bilag 1, del 1 og 2, kolonne 3. Disse virksomheder skal udarbejde en sikkerhedsrapport og revidere denne, når det er nødvendigt, f.eks. på grund af ændringer af virksomheden.

Forslaget er affødt af artikel 9, stk. 4, i Seveso2-direktivet, som kræver, at myndighedernes afgørelse om virksomhedens sikkerhedsrapport skal foreligge, inden etablering og drift påbegyndes. Denne afgørelse vil i Danmark indgå i miljøgodkendelsen, og normalt